

EUIB EN LLUITA

**DOCUMENT POLÍTIC D'ESQUERRA UNIDA DE
LES ILLES BALEARS**

Assemblea General Interinsular 2020

Introducció.

Vivim una nova crisi –sanitària, econòmica, social—i les conseqüències de devastar la natura, retallar i privatitzar serveis públics, la precarietat i desigualtat social, i el monocultiu turístic i desertificació productiva, totes agreujades des de la darrera crisi. Aquesta vegada, no podem permetre que els costos de la crisi recaiguin, com sempre, sobre els més vulnerables. Per aquest motiu, Esquerra Unida de les Illes Balears ha de plantejar un nou horitzó per a les nostres Illes.

Per començar, a EUIB seguim al servei de les classes populars i treballadores, que necessitem i exigim solucions urgents a la crisi sanitària, econòmica i social actual. Massa treballadores, ja siguem assalariats, autònoms, propietaris de petits negocis, aturats, treballadores ‘en negre’, estudiants o treballadors domèstics, ens trobem empobrits i davant una perspectiva de futur incerta que amenaça la nostra salut, nivell vida i drets econòmics, socials i polítics. Tot plegat requereix una resposta urgent que prioritzi la vida, en comptes dels beneficis privats, i per tant que garanteixi una bona salut i condicions materials de vida dignes a tothom.

En segon lloc, la crisi evidencia una vegada més, de manera especialment cruel, les debilitats de la nostra economia. L’aposta única i total pel monocultiu turístic dels darrers 70 anys és social i ambientalment irresponsable, insostenible i suïcida. És un model incapaç de generar feina per tots, i es recolza i empitjora la precarietat laboral, que a més a més, atesa la dèbil protecció social, es tradueix també en prestacions d’atur i de jubilació insuficients. És un model que fomenta una jerarquia social i laboral amb una ampla base de treballadors ‘no qualificats’ i devaluats. Per tant, indueix l’abandonament escolar, expulsa a l’estranger molts illencs en busca de millors condicions de vida, i dificulta la necessària diversificació de l’economia. En aquest sentit, a més, agreuja la nostra dependència exterior: no només perquè bona part de l’activitat econòmica depèn del turisme, també perquè gairebé 9 de cada 10 productes que consumim a diari són portats de fora de la nostra comunitat, amb la despesa energètica addicional que això comporta. És un model que devora molts més recursos naturals que la capacitat de càrrega del nostre habitat i, per tant, és suïcida. A més, el quart boom turístic ha agreujat encara més la bombolla de l’habitatge: s’han inflat els

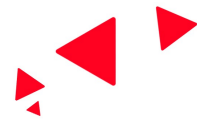
beneficis de grans constructores, immobiliàries, bancs i fons d'inversió a costa de l'accés a un bé tan essencial per a la vida humana com l'habitatge. Pel camí, hem seguit generant una burgesia rendista que aspira a fer 'pelotazos' amb vendes de patrimoni i el lloguer estival. Pitjor encara, s'ha mercantilitzat gairebé qualsevol activitat per la seva explotació turística.

És aquesta sobre-especialització el que ens ha fet especialment vulnerables a la crisi del Covid-19. La dependència exterior és tan exagerada que la caiguda del turisme amenaça endur-se per davant el nostre teixit productiu i generar un atur de masses insuportable. Perquè no només col·lapsa la demanda directament turística, com la demanda d'habitacions d'hotel, sinó també totes les altres activitats que en depenen. En aquest sentit, per exemple, sabem que bona part de la construcció, el transport i el comerç tenen el turisme com a motor de creixement. Pitjor encara, si encara més illencs ens perdem la feina i/o negoci, les activitats que viuen de la demanda interna, és a dir, dels salaris dels residents, també col·lapsaran. En altres paraules, el fonaments de l'economia balear s'esfondren i amb ella bona part de la resta d'activitats.

A aquest context s'hi suma també una crisi ambiental i climàtica que ja sacseja els fonaments de la societat de consum actual amb l'aclaparadora pèrdua de biodiversitat, l'increment de la temperatura i pol·lució, i la humanització de tots els espais. Aquesta crisi ambiental i climàtica sens dubte durà a la civilització capitalista al seus propis límits naturals. La crisi del Covid-19 també s'ha de llegir en aquest sentit.

La situació és, idò, dramàtica. Per fer-hi front, no només hem d'atendre les necessitats urgents en matèria sanitària, social i econòmica; cal anar a l'arrel d'aquests problemes gravíssims, calen solucions radicals. En aquest sentit, com bé diu l'eslògan del GOB: "Sense Límits no hi ha futur". Fixem, per tant, els límits ecològics i iniciem la transició cap a un model econòmic basat en la justícia social i la sostenibilitat ambiental.

Una organització Rotja

1.1 En defensa de lo públic

Com a organització política, uns dels eixos centrals de la nostra política, no pot ser d'altre que defensar lo públic, però no sols com a serveis que les administracions públiques donen a la ciutadania, sinó com elements de distribució de la riquesa de manera indirecta. Per tant i més des que la pandèmia va aparèixer, on el sentit general de la ciutadania és la defensa de la sanitat, l'educació i altres serveis públics.

Malgrat això és una realitat el fet que no podem obviar el treball dels diferents poders fàctics en convèncer a la majoria social de que no és així. Posant l'atenció sobre aquest fet, cal tenir clar la necessitat i la vital importància no sols de defensar l'actual model de serveis públics, sinó tenir la ferma convicció de que s'han de reforçar i ampliar les cobertures.

Aquesta convicció ens condueix a defensar a tots els nivells (municipal, insular, interinsular, estatal i europeu) aquesta aposta. A recuperar lo privatitzat durant els anys del PP a les institucions com a única garantia de les classes populars i treballadores de poder accedir a serveis bàsics i essencials per assolir uns mínims vitals. Aquests no es poden gestionar des de l'àmbit privat, que precaritza els salaris dels treballadors i retallen per assolir la taxa màxima de benefici.

La defensa de la sanitat, l'educació els serveis socials i la dependència com no podia ser d'altre manera han de seguir sent un dels eixos centrals de la nostra formació política. En uns moments on hi ha atacs permanents, on el poder qüestiona lo públic és moment de reivindicar la realitat. Aquests serveis són els únics que garanteixen en moments difícils les cobertures que les treballadores i treballadors necessiten.

La pandèmia va destruir moltes creences de que els sectors privats funcionaven millor que els públics, ja que moltes de les empreses proveïdores de serveis com IBERIA, varen deixar d'oferir els serveis públics subvencionats durant l'estat d'alarma. Cal apostar fermament per reforçar dins l'imaginari col·lectiu la necessitat de tenir administracions fortes que donin com a mínim els serveis essencials. Aspirant a poder gestionar el màxim possible de manera directa.

Per altre banda com a organització hem de treballar per assolir un nou model assistencial, de gestió pública i vertaderament centrat en l'atenció de les persones, entenent les diferents necessitats i respectant les llibertats individuals. Com per exemple creant unitats de convivència més reduïdes i/o la cessió d'espais per habitatges adaptats. Fent així de la primera línia del nou sistema la promoció de l'autonomia personal i enfortiment de l'ajuda domiciliària.

El foment de l'autonomia en els serveis de la tercera edat haurien d'anar dedicats a crear comunitats de persones majors basades en la col·laboració mútua i la convivència. És imprescindible repensar les estructures actuals, degut a tres factors, els canvis dins la societat, dins els models de família i sobretot davant una societat cada cop més longeva. Per que no cal oblidar que l'envelliment no és sinònim de malaltia.

Propostes:

- EUIB manté el seu ferm compromís en la defensa dels serveis públics, amb especial atenció a l'educació, la sanitat i els serveis socials.
- Apostarem per la gestió directa de tots els serveis públics i aprofundirem en les cobertures que tenen les nostres administracions.
- Treballar activament per internalitzar tots els serveis privatitzats de les nostres administracions.
- Apostem per dignificar i posar en valor la feina del sector socio sanitari.
- Treballarem per construir un sistema socio sanitari basat en l'autonomia personal.

1.2 La Classe treballadora al centre

EUIB ha tingut sempre una especial vinculació amb les organitzacions sindicals, especialment les de classe. A tal efecte hem d'aprofundir les nostres relacions amb les organitzacions de treballadors i treballadores així com fer-les costat en les seves lluites. Mai des d'una posició intervencionista, sinó des d'una posició de respecte i de lluita per les condicions laborals i per tant de vida de la nostra classe. Lluitant per avançar conjuntament amb ells en la defensa del medi ambient, d'una ocupació de qualitat, d'un repartiment més just de la riquesa, en defensa dels serveis públics, en defensa de la consecució de la igualtat real de les dones dins la nostra societat entre d'altres.

Aquestes lluites, que són profundament transformadores, ens obliga no sols a acompanyar aquestes organitzacions, sinó també a batallar dins el camp legal i parlamentari els canvis necessaris i compaginar les nostres senyes clàssiques de la nostra organització, que també és de classe.

L'objectiu per tant no és diferenciar o fraccionar els problemes de la classe treballadora, sinó entendre'ls com un tot. En un món on les formes d'explotació han canviat substancialment durant els darrers 40 anys. Han desaparegut els grans centres industrials i on han aparegut infinitat de noves ocupacions, que han provocat el distanciament d'uns amb els altres i per tant dificultant la seva organització política i sindical. Davant aquest paradigma, cal apostar decididament per la unitat d'acció de totes les organitzacions de classe d'aquestes Illes. Entenent les aliances d'una forma molt més ample – amb els sindicats – i que sigui l'eix sobre el que girin totes les nostres polítiques.

Propostes:

- EUIB mantindrà com a eix central de la seva política una concepció de classe.
- Treballarem i aprofundirem les nostres aliances socials amb les organitzacions de treballadores i treballadors, especialment la sindical.
- Apostem per la unitat d'acció de la classe treballadora, treballant per coordinar a les diferents organitzacions que la representen.

1.3 Una organització Anticapitalista

Com a formació anticapitalista de base marxista que som, cal reafirmar-se en una posició clara, de la lluita per a la consecució del socialisme. Com a via de construir un món on desaparegui l'explotació de l'home per l'home.

Aquesta posició ha de respondre a la necessitat de tornar afrontar una crisi del sistema capitalista provocada per la COVID-19, que torna una vegada més a posar en risc tots els nostres drets conquerits durant els darrers 200 anys.

Aquesta realitat que requereix d'aliances polítiques, sindicals i socials, ens ha de constatar que l'objectiu final de la nostra organització no pot ser d'altre que treballar per construir una societat socialista.

Aquesta crisi que no deixa de ser una manifestació de les falles del nostre sistema capitalista que requereix d'un dinamisme de creixement econòmic que tendeixi a l'infinit, no és viable a mitjà termini. Els nivells de vida de la nostra classe disminueixen, es dispara el preu de l'habitatge, els límits ecològics del nostre planeta estan molt propers si no les hem superat ja.

Proposta:

- L'aposta de la nostra organització a construir un model socialista.

1.4 Per un sobiranisme de classe

Les treballadores i treballadors, tenim el poder, el poder de produir bens, de donar serveis de fer funcionar la nostra economia. Davant això ens diuen que podem (encara que no sigui cert) triar a quin estat volem pertànyer, a quin partit donem suport, però això és radicalment insuficient.

Les persones que treballem i construïm a diari les Illes Balears, no podem quedar arreplegats al que volen les elits, que és deixar-nos triar sols els elements del marc però mai el sistema, davant això:

Reivindiquem el fet de que som els i les treballadores amb la nostra militància, amb la nostra feina, amb la nostra solidaritat qui construeix el nostre petit país enmig de la mar i per aquest fet reivindiquem la democratització de les empreses amb la participació dels i les treballadores, el dret a l'autodeterminació, el dret a decidir quin model de vida i de feina volem, a triar el model productiu, a repartir el treball, a fer país, però no el seu, el nostre, el multicultural, el multiracial, el de totes i tots els nous vinguts que treballem a diari a aquestes illes.

El nostre país és el lloc on treballem, on vivim i on cooperem, no és pot delimitar amb banderes, ni fronteres, ni tampoc amb directrius. El construïm a diari, per aquest motiu volem que qui el fa possible, ho pugui decidir tot. Per que no ens conformem amb

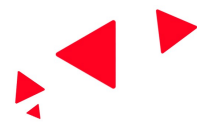

un sistema representatiu burgés. Davant això la nostra realitat és inseparable de la incansable lluita militant dins la lluita de classes així com del territori on desenvolupem la nostra vida.

Propostes:

- Reafirmem el dret a l'autodeterminació de les classes populars i treballadores de les Illes Balears, la resta de l'Estat espanyol, Europa i el món.
- Volem que les transformacions socials situïn el món del treball al centre del debat, independentment de la seva condició que no sigui l'esmentada.
- La construcció de les Illes Balears, és inseparable del treball de les classes populars i treballadores.
- Exigim la participació de les i els treballadors dins els consells d'administració de les empreses.

Una organització verda

2.1 La contradicció capital front al territori

El capital viu dues contradiccions centrals sobre les quals no podria funcionar, la primera i més coneguda, és que necessita a les i als treballadors per poder reproduir-se, però a l'hora necessita explotar-los al màxim possible, per fer possible l'acumulació de capital dels i les capitalistes.

La no tan coneguda, és la contradicció capital front al medi. El capitalisme requereix depredar, destruir, saquejar i espoliar tots els recursos naturals que tingui al seu abast per continuar una roda de creixement infinit, però aleshores totes les persones requerim un medi on tenir aigua, aliments, un aire respirable, una temperatura idònia pel nostre futur no com a civilització, sinó com a espècie.

Davant això plantejem una posició de reafirmació anticapitalista, d'un sistema que no sols ens explota i condemna a la misèria, sinó d'un sistema que ens condueix inexorablement a com a mínim a la desaparició de la nostra civilització. Cal prendre consciència des d'una posició de classe.

Els límits planetaris ja s'han superat, des de fa una grapada d'anys, el «*pick oil*» es va donar fa 15 anys, els pilars del sistema capitalista han exhaurit ca nostre, el planeta. Per tant recuperant el vell lema de "Pensa globalment i actua localment", té més vigència que mai, per tant cal tenir aquesta òptica present dins la nostra organització.

La transició o adaptació als límits planetaris és obligatori, no hi ha marxa enrere, prest no hi haurà recursos per duplicar el capital del sistema cada 25 anys, per tant si no fem la transició les classes populars i treballadores del món, ens tocarà una adaptació obligada on les elits lluitaran a mort per perpetuar els seus privilegis.

Proposta:

- Incorporar a tots els nostres anàlisis de classe els límits del planeta i en especial el de les Illes Balears.
- Explotar les contradiccions del capitalisme no sols vers a la nostra classe, sinó també contra el territori.

- Treballar per un socialisme verd, que garanteixi una transició justa cap a un nou model productiu respectuós amb el territori, el medi ambient i les classes populars i treballadores.

2.2 Els límits insulars i econòmics

Les Illes Balears som un arxipèlag, i per tant la nostra realitat quotidiana és insular. Encara que paregui una evidència, cal recordar que vivim dins petits territoris finits, davant això cal assumir quina és la càrrega màxima dels nostres respectius territoris. Això és essencial per garantir els serveis més bàsics de la nostra vida, on mai prestem atenció, com pugui ser per exemple obrir una aixeta i que surti aigua.

Cal iniciar sense demora un procés popular per a planificar la nostra desordenada economia, basada en més del 90% en el turisme, per iniciar un procés de reconversió productiu, que no sigui totalment dependent del turisme.

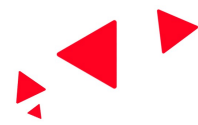
No ens podem permetre continuar consumint una hectàrea de territori al dia, per seguir aprofundint en la turistificació total de la nostra societat. Primer fou el litoral, després les ciutats i ara les cases i el sòl rústic. Avui dia ja no hi ha lloc on el turisme no fiqui les seves urpes, destruint la capacitat agrària del camp, rururbanitzant totes les Illes...

Ens hem de rebel·lar d'un sistema que esgota els nostres recursos, generant problemes molt greus, com la salinització dels aqüífers, de nitrificació de l'aigua, la contaminació dels cursos, la desaparició de les bales o cursos d'aigua permanent, exhaurint la seva biodiversitat.

Propostes:

- La ferma defensa de posar límits a les activitats econòmiques, per a que respectin els límits insulars del nostre arxipèlag.
- L'aposta per preservar la biodiversitat pròpia tant naturals com conreades de les Illes Balears.
- Limitar la proliferació d'activitats turístiques, la construcció d'habitatge i el lloguer estival dins el sòl rústic.
- Limitar l'arribada de turistes a través del nombre de places turístiques.

2.3 Una mobilitat col·lectiva verda

Les Illes Balears pateixen un greu problema, en concret la seva mobilitat. Malgrat la COVID-19 hagi reduït el nombre de desplaçaments, així com la crisi inherent a la pandèmia. La realitat és que si fóssim un estat independent, estaríem al pòdium en quant a vehicles per habitant. Gairebé hi ha un vehicle per habitant, demostrant un sistema insostenible i col·lapsat. Davant aquesta realitat cal apostar per un canvi radical en la mobilitat.

Aquest canvi de model ha de venir donat per impulsar el transport col·lectiu, com mai s'havia fet abans. Entre els transports col·lectius no tots són públics, el compartir cotxe o la bicicleta han de ser un dels primers esglaons per assolir una mobilitat més sostenible.

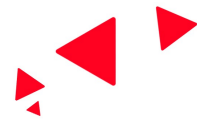
Si entrem dins una vertadera xarxa de transport públic, el primer que hem d'assolir és la recuperació de les línies d'autobús que tots els Consells Insulars han anat privatitzant, i crear una empresa pública o bé autonòmica o bé insular per gestionar directament la mobilitat i que no quedi a expenses d'una empresa que sempre cercarà maximitzar beneficis sobre la qualitat del servei o del benestar dels seus treballadors.

L'aposta pel ferrocarril ha de ser una altre decidida aposta, fonamentalment per Palma, ja que és l'únic mitjà de transport que no circula amb el trànsit rodat i per tant l'únic capaç de garantir el compliment d'horaris, a part de ser molt menys contaminant que la resta.

A més la xarxa de transport públic no pot ser radial (Eivissa i Mallorca) i Lineal (Menorca i Formentera), aquest s'ha de basar en nodes de mobilitat a poder ser intermodals on poder estructurar millorar la mobilitat, fent xarxa i evitant duplicitat de recorreguts.

De la mà del foment del transport públic, cal apostar per no estendre més la xarxa viària, cada cop que s'intenta hi ha grans mobilitzacions en contra, un dels exemples més rellevants fou l'aturada de les obres de la carretera de Ciutadella a Maó, d'altres no tingueren tanta sort com l'autopista de Lluçmajor a Campos. Si volem canviar el model de mobilitat cal fer coses diferents a les que duem fent 50 anys.

A més de paraitzar l'ampliació o creació de noves carreteres cal fer una aposta per limitar i dificultar l'ús del vehicle privat amb accions que el desincentivin. Mentre el transport privat sigui més ràpid que el col·lectiu no tindrà èxit (a excepció de les treballadores i treballadors més pobres, el transport públic té un tall de classe).

A nivell municipal també tenim molts de reptes, primer de tot elaborar Plans Municipals de Mobilitat Sostenible (PMUS), ampliació de zones blaves o taronges. Impuls d'empreses de bicicletes públiques, ampliació de les zones peatonals... Amb la intenció de pacificar el transit i permetre que les ciutats i pobles d'arreu de les Illes Balears siguin llocs on el vianant sigui el protagonista i la mobilitat més usada sigui l'anar caminant.

Aquesta aposta ens ha de fer veure que actualment el terreny disponible per als vianants és aproximadament d'un 15 o un 20% de la mida total dels carrers amb més del 80% de l'espai als vehicles. L'aposta de les nostres ciutats i pobles ha de ser una altra ben diferent, capgirant directament aquestes xifres.

Propostes:

- Impulsar sense cap demora l'ús de la mobilitat col·lectiva.
- Recuperació de totes les línies privatitzades d'autocar d'arreu de les Illes Balears.
- Inversió decidida a l'expansió de la xarxa de ferrocarril i en les seves freqüències.
- Canvi de la concepció de la mobilitat, d'un sistema d'un sol pol a un multipolar.
- Aturar les inversions per l'ampliació de la xarxa viària al reforç del sistema de transport públic.
- Impulsar i/o revisar les revisions dels PMUS dels pobles i ciutats per impulsar l'ús de mobilitat no motoritzada.
- L'aposta per pacificar el trànsit així com impulsar la peatonalització dels nuclis urbans.

3. Una organització morada

Al llarg de la història, el feminisme ha estat una lluita constant per la igualtat i per a donar veu a una meitat de la població oprimida únicament pel seu sexe. Sempre ha estat un camí evolutiu, progressiu, ple de lluites per aconseguir els nostres drets. Precisament per ser un dels majors moviments a l'ofensiva en l'actualitat, s'enfronta als atacs continus d'una dreta cada vegada més rànica i retrògrada que pretén callar-ho amb més força. Des d'EUIB continuarem construint una societat més igualitària i que situï el feminisme com a eix transversal de la vida política.

Davant aquest nou escenari totalment inesperat propiciat pel COVID-19, es tornen a evidenciar les desigualtats de gènere que sostenen un sistema que no protegeix, ni ofereix una vida digna i segura a les dones i en el qual s'han intensificat encara més les violències masclistes.

Des del moviment feminista d'EUIB, reivindicuem:

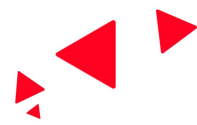
- La defensa de la igualtat real i efectiva en tots i cadascun dels àmbits de la societat actual, fent especial èmfasi a combatre les desigualtats que s'han accentuat a partir de la pandèmia (ERTO's, corresponsabilitat en les cures, en el teletreball, en l'educació a distància, igualtat en l'accés a prestacions)
- Implantació valenta d'un sistema de prestacions, ajuts i reconeixement de la labor de la maternitat que modifiqui de manera real el pes de la criança suportat gairebé sempre per la dona de manera directa o indirecta.
- Una educació en feminisme i laica, basada en el respecte a la diversitat, a la no discriminació, i a l'educació afectiva sexual.
- Igualtat d'accés a l'ocupació i salarial en tots els sectors econòmics acabant amb la bretxa que ens condemna a la precarietat.
- Igualtat i paritat en el reconeixement i representació orgàniques en tota mena d'entitats tant públiques com privades.
- Autonomia, vida plena i lliure mitjançant l'estabilitat econòmica i l'ocupació de qualitat.
- Dignificació de les tasques i sectors feminitzats. Sistemes de protecció social igualitaris.

- Defensa i foment dels serveis públics en el sector de les cures, accessibles i de qualitat.
- STOP violència sobre la dona, no sols mitjançant accions i protestes sinó, per un treball continu i constant en tots els sectors, amb tots els operadors de la societat per aconseguir un canvi real cap al pensament igualitari.
- Avaluar el pacte d'estat contra la violència de gènere i garantir objectius i assoliments. Enfortir la xarxa pública d'atenció a les víctimes internalitzant els serveis d'atenció directa i d'acolliment.
- NO és NO, educació sexual de foment del respecte mutu i condemna de la reificació i domini sobre la dona.
- Reconeixement dels drets de les dones emigrants. Recuperació de la memòria històrica dels pobles colonitzats, que es reconegui a es víctimes del racisme del colonialisme dels pobles i de les migracions forçoses.
- Alçament ferm i segur de la veu enfront del discurs d'odi generat pels partits polítics de la dreta contra qualsevol moviment feminista.
- Línia abolicionista de la prostitució, lluita contra la tracta i en contra dels ventres de lloguer.
- Repulsa del mercantilisme del cos de la dona i contra qualsevol indicatiu de poder.

Unitat com a motor de canvi

4.1 El nostre paper dins la Unitat

La nostra organització, és fruit precisament d'un procés d'unitat popular, aquest procés que s'inicià al 1986, ens ha conduït fins aquí però s'ha vist incapaç d'aglutinar a tota l'esquerra alternativa entorn al paraigua d'Esquerra Unida. Fent aquesta reflexió tinguérem diverses experiències, Progressistes al 2003, Bloc per Mallorca i Eivissa pel Canvi al 2007, Guanyem Eivissa i Mallorca al 2015, Unides Podem Més al 2016 i Unides Podem al 2019. Abans si tinguérem altres aliances com Esquerra de Menorca + PSM al 1986 o Esquerra Unida i els Verds a partir del 1995 a Mallorca, entre d'altres.

Ara toca seguir apostant com hem fet sempre per la construcció de la Unitat Popular entre organitzacions polítiques, sindicals i socials. Començant per reforçar les dues confluències autonòmiques que tenim actualment, Unides Podem a Menorca, Eivissa i Mallorca i GxF+PSIB+EUIB a Formentera. No podem rompre la unitat sinó que cal aprofundir-les, així com corregir algunes deficiències democràtiques que tenen. La militància no participa d'aquests espais, ja que no passen de coalicions electorals entre diferents forces polítiques.

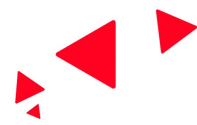
Cal impulsar mecanismes de coordinació permanents així com l'obertura a que la militància d'ambdues organitzacions siguin les protagonistes de les decisions, especialment les que siguin rellevants.

Per altre banda hem de seguir sent l'esquelet de la unitat, oferint la nostra humil estructura interinsular i municipal per garantir l'extensió de la nostra aliança estratègica. Que requereix inexorablement l'esforç militant permanent per a tenir èxit en aquesta missió.

Per acabar és imprescindible que continuem estirant la coalició cap a l'esquerra i influir amb el nostre programa l'acció tant de Govern com al Parlament per aconseguir les màximes cotes de transformació a les Illes Balears. Ja que l'objectiu final és si hem estat útils a la gent treballadora. Fent pal·les els nostres tres eixos centrals de rotjos, verds i morats.

Propostes:

- Mantenir la unitat de Unides Podem.
- Aprofundir les relacions entre les direccions de Podem i Esquerra Unida.
- Democratitzar Unides Podem fent que la militància sigui la protagonista dins la coalició.
- Incrementar l'influència política dins la coalició Unides Podem, estirant cap a l'esquerra.

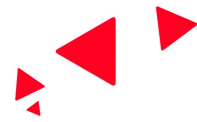
4.2 La superació de l'actual Unides Podem

Com a organització fa molts d'anys que pregonem per la Unitat Popular, però és més que evident que a les Illes Balears és radicalment insuficient. La cultura política així com la nostra realitat territorial, ha provocat el naixement de diferents forces polítiques de caràcter insularista. Aquesta proposta no és nova al document polític d'EUIB del 2016 sota el nom de "*des d'abaix i a l'esquerra*" ja apostàvem per la creació d'un bloc unitari de tota l'esquerra política de les Illes Balears. Aquesta, va concloure amb una gran coalició al cap de tant sols 3 mesos de Podem, EUIB, Més per Mallorca, Més per Menorca, Ara Eivissa i Más Eivissa, superant electoralment al PSIB i sent segona força política. Aquest camí que nosaltres impulsarem s'ha de continuar. És important recalcar que la superació de l'actual Unides Podem no suposa trencar l'aliança amb Podem, sinó superar-la tancant aliances amb organitzacions polítiques amb les que ja tenim relació a nivell municipal o autonòmic (a excepció d'Ara Eivissa, on no férem al 2019 Ara Unides Podem, per un vot en una assemblea conjunta.)

A més la realitat política municipal de Menorca especialment i de Mallorca, on hi ha infinitat de candidatures unitàries o de partits municipalistes, com Alternativa per Pollença o Santa Maria, Ara Maó o Independents de Santa Margalida... també han de ser convidats a la creació d'aquest espai. Que no té com a objectiu la unitat per la unitat, sinó per la configuració d'un bloc de l'esquerra que tingui com objectiu transformar la realitat i disputar el poder amb els grans partits del règim.

A més aquesta unitat hauria de tenir relació amb Unides Podem estatal cercant un encaix on tothom estigui a gust. Mantenint entre les diferents organitzacions una relació confederal, no uniformitzadora. On cada organització que romangués dins, tingués autonomia, sobirania però construint un projecte comú per a les Illes Balears, l'Estat espanyol, Europa i el món.

Aquesta aposta es veu que serà més important que mai, l'augment del feixisme i de les dretes extremes arreu, necessita una resposta coordinada, unitària i profundament transformadora. Actualment ja tenim relació directa amb moltes d'aquestes organitzacions, ara cal organitzar la resposta democràtica i d'esquerres per frenar aquestes amenaces i repetir un Govern el més progressista possible de cara al 2023. On totes les organitzacions, patim un desgast evident i demostrem debilitats que unides podríem començar a resoldre així com construir un projecte col·lectiu, on tingués cabuda també tota la gent que no milita a cap organització. O lluitem plegats o morirem per separat.

Proposta:

- Construir un bloc polític de l'esquerra de les Illes Balears amb totes les organitzacions interinsulars, insulars i locals a l'esquerra del PSIB.
- Treballar la unitat d'acció d'aquest espai.
- Construcció d'un projecte unitari transformador per a les Illes Balears i per a cada una de les Illes de l'arxipèlag.

4.3 Unitat Político-social

La unitat política no serà suficient dins la construcció d'aquest bloc històric per a les Illes Balears, cal aprofundir-ho amb l'obertura de l'espai per a construir-lo amb gent independent així com amb el teixit associatiu, especialment el de classe. La unitat no pot quedar relegada a les organitzacions polítiques, s'ha d'obrir sense por a ser minoria, ja que serà sinònim de que ho hem fet bé.

L'orfandat política de molta gent, decebuda, abandonada o frustrada ha de ser canalitzada per elles mateixes. Els moviments i entitats socials i sindicals han de jugar un paper central juntament amb la gent independent dins aquest projecte transformador.

L'aposta d'aquest bloc, té dues vessants, la primera és la coordinació de la unitat d'acció entre el món civil amb el polític en base a objectius concrets. L'altre és que l'aposta per la unitat ha de tenir com a objectiu la superació de totes les organitzacions que l'impulsin per assolir un bloc social que pugui transformar la realitat.

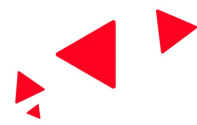

Propostes:

- L'aposta d'aquesta organització d'incorporar la societat civil organitzada o no d'esquerres per a la construcció del bloc unitari.
- Perseverar en la coordinació de la unitat d'acció de la nostra organització amb les entitats socials i sindicals.

El republicanisme com a senya d'identitat

5.1 El paper de les Illes Balears en la construcció de la República Federal de l'Estat espanyol

Justificació.

Quan el 12 de febrer de 1873, una multitud envaeix la Plaça de Cort de la capital balear, pegant crits a favor de la República, ens dirà Miquel dels Sants Oliver que “estaban izadas las banderas española y mallorquina, en la casa de la ciudad, como síntoma del federalismo desde larga fecha incubado”. La impulsió del procés republicà cap a metes entre les quals apareix com a essencial per a la futura convivència dels espanyols, l'establiment d'un Estat Federal. (Romà Pinya, 1985)

És una realitat el fet que el Pacte Federalista de Tortosa, amb representació de Balears, i la posterior reunió de les Diputacions de Catalunya i Balears, reafirmant les seves formes ancestrals d'integració política farà que aquestes nacionalitats fins i tot pretenguin avançar-se al Govern de Madrid, proclamant la constitució dels Estats de Catalunya i Balears, dins la República Federal, i invitant la resta de les regions espanyoles a seguir el mateix camí.

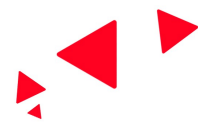
En la Constitució Federal de la República Espanyola, al títol I de la Nació Espanyola, article 1er diu el següent:

“Componen la Nación española los Estados de Andalucía Alta, Andalucía Baja, Aragón, Asturias, Baleares, Canarias, Castilla la Nueva, Castilla la Vieja, Cataluña, Cuba, Extremadura, Galicia, Murcia, Navarra, Puerto Rico, Valencia, Regiones Vascongadas. Los Estados podrán conservar las actuales provincias o modificarlas, según sus necesidades territoriales.”

Així doncs, la realitat com a Estat Federal dins d'un ens Republicà ha estat una prioritat al pensament dels ciutadans balears, així com a la naturalesa d'un ens republicà.

En arribà la Segona República espanyola, fugint d'unitarismes i de federalismes, proclama la seva forma com a Estat Integral i reconeix per primer cop per a la nostra història la regió autònoma.

Les Balears, tot just proclamada la República i fins i tot abans de ser aprovada la Constitució que fixarà la forma d'Estat i els vials i marges autonòmics, s'apressen a la confecció del seu estatut d'autonomia. Així neix l'Avantprojecte d'Estatut de les Illes Balears de juny de 1931, elaborat per l'Associació per la Cultura de Mallorca i les cambres agrícoles i de comerç, plataformes de sectors socials que, com ja hem assenyalat, impulsaven en gran mesura el nostre moviment regionalista. Aquest projecte ofereix les següents característiques:

- És fet a l'arxipèlag i no des del centre;
- Està pensat per aplicar-se en el context d'un estat federal (anticipant-se a la Constitució)
- Contempla les illes en conjunt, arbitrando un òrgan de govern comú per a tot l'arxipèlag, però reconeixent tres diputacions insulars que gaudeixen de totes les competències no reservades al poder federal.

Així la història fins a la restauració democràtica i la construcció de l'Estat de les autonomies, on, a més d'altres exemples, és de més importància el que es veu a les bases d'avantprojecte elaborat pel Partit Comunista de les Illes Balears a l'octubre de 1976, sent que, el Partit Comunista de les Illes Balears pot ser l'origen de la nostra entitat avui dia.

En aquest document, respectant la identitat i la igualtat de cada illa i preconitzant un Parlament, Consell de Govern i Tribunal de Cassació a nivell regional, que un cop aprovat pel poble de les Balears, no necessitaria la posterior discussió i aprovació per les Corts de l'Estat espanyol.

El Partit Comunista, se situa de ple a favor dels esquemes federalistes, incloent-hi, naturalment el principi d'autodeterminació, ja que, segons diu, seria el propi poble balear, sense cap altra instància, que s'atorgaria l'estatut i amb tal decisió fixaria també motu proprio les seves relacions amb l'Estat espanyol. (Romà Pinya, 1985)

Així doncs, la naturalesa federativa ha estat en la història de les nostres illes una prioritat organitzativa davant l'Estat espanyol.

5.2 Les Illes Balears com a país federal

Les Illes Balears, com bé sabem, és una de les nacions històriques de l'Estat espanyol, però les Illes Balears com a conjunt no és una realitat més que administrativa. La construcció de la identitat sempre ha estat insular. Aquest fet ha construït la nostra organització per exemple on les 4 organitzacions insulars mantenen un règim federal, que respon a més a la necessitat de crear institucions d'autogovern insulars com són els Consells.

Aquesta realitat és força insòlita a l'Estat espanyol, per aquest fet la nostra aposta Republicana, es fonamenta sobre la construcció d'una República Federal de les Illes Balears, federada a la República federal de l'Estat Espanyol. mantenint i reforçant les competències i les atribucions als Consells Insulars, com a òrgan d'autogovern, proper a la ciutadania i arrelat a cada un dels territoris.

El nostre paper com a organització és defensar davant qui faci falta la nostra construcció republicana, per a la construcció de la inevitable a curt o mitjà termini de la República de l'Estat espanyol.

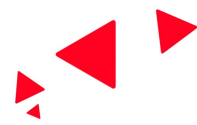
Per aquest motiu proposem iniciar quan abans millor el reforç de les competències, atribucions i finançament dels diferents Consells Insulars per a donar una millor resposta a les necessitats de cada illa, que a més són diferents una de l'altra. I que el Govern de les Illes Balears, respongui a un criteri federal de les 4 Illes. Utilitzant sols les competències que afectin al conjunt de les Illes Balears.

Aquesta proposta ha de tenir el seu encaix dins els documents d'Izquierda Unida, per donar contingut i consistència a la proposta de República Federal de l'Estat espanyol així com la proposta de que aquesta sigui plurinacional, reivindicant així la nostra realitat.

Propostes:

- Apostem per la Construcció de la República Federal de les Illes Balears, federada lliurament a la III República Federal Espanyola.
- La Construcció de la nostra república federal s'ha de construir sobre el nostre fet nacional, donant contingut a la plurinacionalitat que fa any defensem.

- L'aposta pel reforç dels Consells Insulars en quan a competències, finançament i atribucions com a base per a la construcció de la República Federal de les Illes Balears.

5.3 La memòria democràtica com exemple.

La defensa i recuperació de la memòria democràtica, és un dels eixos més importants de la nostra organització, primer de tot per que foren moltes les organitzacions fundadores d'EU les que lluitaren per la construcció de la República, el socialisme així com la seva incansable i acarnissada lluita contra el feixisme a les Illes Balears, l'Estat espanyol així com a tota Europa.

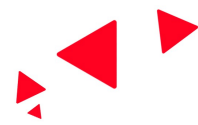
El seu exemple ha marcat profundament el nostre significat de ser antifeixistes, que no és altre que defensar la democràcia, els drets i les llibertats. Així com el significat de República que sempre associem amb que sigui popular.

Per tot això cal seguir recuperant la memòria democràtica de totes aquelles i aquells lluitadors pel nostre present. Davant això però, no hem de caure en l'error de tenir una visió nostàlgica del passat, cal utilitzar el seu exemple per construir el nostre futur a les Illes Balears i a arreu del món. Ho hem d'utilitzar per mirar cap al futur i lluitar per aconseguir una societat Republicana Federal i que a la vegada construeixi el socialisme. La nostra lluita és el millor homenatge que lis podem fer.

Propostes:

- Reafirmar-nos en recuperar la memòria de les persones que foren assassinades per la consecució de la democràcia i el socialisme a les Illes Balears.
- Utilitzar el seu exemple i perseverança per a seguir lluitant i militant per a la transformació de la societat, per assolir construir una República i el socialisme.
- Reafirmar el nostre compromís antifeixista. Per defensar la democràcia.

6. La insularitat. Des de l'illa per l'illa

Justificació.

La insularitat és un fenomen geogràfic que tendeix a l'aïllament, és una característica que permet o afavoreix l'autarquia, el caràcter distintiu, l'estabilitat i l'evolució impulsades endogenament. A més, la insularitat també denota particularitats històriques, i és que tendeix al contacte que permet o afavoreix la dependència o la interdependència, assimilació, canvi i evolució impulsada de manera exògena.

Aquests factors fan que inevitablement, la comunitat autònoma de les Illes Balears sigui un territori summament vulnerable a esdeveniments aliens a ella, a més del monocultiu del turisme com a sector econòmic preponderant en el sistema productiu autonòmic.

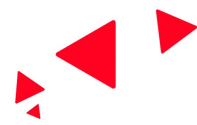
Recentment publicat i citat textualment en el Reial decret llei 4/2019 de 22 de febrer, del Règim Especial dels Illes Balears, l'informe titulat "Els costos de la insularitat de les Illes Balears: avaluació de polítiques actuals i propostes de futur" (UIB, 2016) resumeix de la següent manera la insularitat i els seus desavantatges:

La insularitat és una característica física i permanent del territori de les Illes Balears que genera un conjunt de desequilibris.

Els costos de la insularitat poden resumir-se en els següents punts: i) major carestia de la vida, ii) majors costos de producció de les empreses que s'aprovisionen d'inputs intermedis, iii) major carestia dels productes energètics, iv) majors costos d'inversió en béns d'equip, v) majors costos de funcionament de l'administració en la provisió de béns públics, vi) menor aprofitament de les economies d'escala, vii) proliferació de conductes anticompetitives en els mercats, viii) alta dependència dels aeroports i ports, i ix) gran vulnerabilitat abans dels xocs externs.

Per això, tot el que envolta la insularitat i les seves compensacions repercuteix directament en tots els elements que ens poden dur cap a una societat balear més justa. A més, és important mencionar el fet que la nostra comunitat autònoma és la tercera comunitat amb una major càrrega fiscal a l'Estat espanyol, d'igual manera que també el nostre territori té una mitja superior de despeses per llar que la mitjana de la totalitat del territori espanyol.

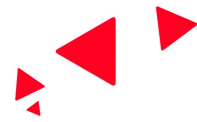
Una altra variable que pot ajudar a visualitzar la magnitud en la qual influeix la insularitat negativament en la nostra societat, és mitjançant el preu de l'habitatge per metre quadrat. Illes Balears és la quarta comunitat autònoma amb el preu de l'habitatge per metre quadrat més elevat del conjunt del territori de l'estat espanyol, per darrere de Catalunya, Madrid i el País Basc, estant novament per sobre de la mitjana espanyola.

Totes aquestes dades segons l'Institut Nacional d'Estadística.

Propostes:

- Impulsar la creació d'un Règim Especial de les Illes Balears des de la seu de la representativitat de la ciutadania balear.
- Mitjançant una correcta compensació del fet de la insularitat corregir totes les mancances en àrees com la mobilitat, la comunicació interinsular i amb la península, defensa del territori, accés a l'habitatge, solidaritat de la resta del territori amb el nostre arxipèlag.

7. La transformació des d'una òptica internacionalista

7.1 El nostre compromís amb els processos transformadors del món

No podem entendre la nostra militància única i exclusivament a les Illes Balears, ni tampoc a l'Estat espanyol, cal tenir posades les mires arreu del món, on cada dia s'estan desenvolupant processos transformadors per l'esquerra. Aquesta realitat ens ha d'encoratjar a seguir lluitant, l'exemple més proper en el temps ha estat Bolívia que ha recuperat de les urpes del feixisme i l'imperialisme al seu estat plurinacional.

Aquesta perseverança ens ha d'implicar a cada un dels processos socials que es van donant al món. Ja que la lluita per a la consecució del socialisme ha de ser global, i per tant la lluita de la classe treballadora també. Cal donar suport de forma decidida a totes les legítimes lluites de les classes treballadores d'arreu del món, a Palestina, a Síria, a Bolívia, a Equador, a Cuba... La resposta al feixisme, a l'imperialisme i al capitalisme el fem nosaltres aquí a les Illes Balears, però es desenvolupa arreu del món.

Proposta:

- Ens reafirmem en el suport a totes les legítimes lluites de les classes populars i treballadores d'arreu del món. Especialment les que lluiten contra el feixisme, l'imperialisme i construeixen el socialisme.

7.2 La cultura de la pau i la desmilitarització de les Illes Balears

Una de les senyes d'identitat d'EUIB, sempre ha estat la defensa de la cultura de la pau. Aquesta no és construeix amb bales, soldats, tancs, avions de combat o vaixells de guerra que massa sovint recalen als ports de les Illes Balears.

La pau sols es podrà instaurar arreu del món, quan les forces armades del món desapareguin. L'ús central dels exercits són per sotmetre a altres estats per saquejar, extorsionar o controlar els recursos naturals que tenen i que al primer món ja hem exhaurit. Davant això, reclamem imperiosament la desmilitarització del món i la fi de totes les guerres.

Per tant reivindiquem la cultura de la pau, l'ús de la diplomàcia i la paraula per resoldre els problemes del món. No volem més vessament de sang pel liti de Bolívia, el petroli de

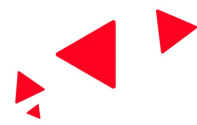
Sud-Amèrica, Àfrica o Orient Mitjà, per l'aigua entre pobles que volen controlar-les (fet que cada cop passa més sovint.) Per assolir un món en pau i on els pobles d'arreu del món cooperin i treballin conjuntament per fer front als profunds reptes, econòmics, socials, ambientals i humanitaris, cal desprendre-se'n de la multimilionària inversió militar i iniciar un procés de desmilitarització global, per declarar obertament una guerra, però aquest pic contra la pobresa.

Però no podem començar pel món cal començar per les Illes Balears, reclamant el desmantellament de totes les bases militars d'arreu de la nostra Comunitat (Son Sant Joan, Port de Porto Pi, Base aeronaval de Pollença, cortès militars d'infanteria, l'ús dels ports civils per a usos militars, el radar del Puig Major...), la finalització de les maniobres militars, les classes militars a infants amb armes de foc i tancs, així com que sigui declarada zona lliure d'activitats militars de qualsevol tipus. Com a manera d'iniciar el camí cap a un món més just, solidari i sense morts per l'avarícia del capitalisme per aconseguir els recursos que requereixen uns pocs per mantenir l'actual sistema socioeconòmic.

Propostes:

- Apostem per la desmilitarització del món com a mecanisme per a garantir la pau.
- Treballarem per declarar Balears com un zona de Pau, conduint a la seva desmilitarització i la supressió de qualsevol activitat militar.
- Condemnen totes les guerres existents al món com a conseqüència del sistema socioeconòmic capitalista.

8. La laïcitat com a procés emancipador

Com a organització anticapitalista que pretén la construcció del socialisme a través de l'emancipació de l'esser humà, tenim una tasca important en la defensa de la laïcitat. Deixant clar que tothom pot creure en la religió o creences que vulgui sempre des del respecte, les administracions públiques, ja siguin ajuntaments, Consells, Comunitats, estats, no poden defensar ni promocionar cap religió.

Davant això defensarem que totes les accions públiques, ja sigui dins l'educació, dins la sanitat, dins un acte institucional, es promourà cap religió. Sinó que és mantindrà aliè i neutral a dites qüestions.

No volem que a les escoles hi ha hagi persones designades pels bisbats de les Illes Balears i per tant demanem canviar l'assignatura de religió per una altre d'educació de valors cívics i democràtics. Tampoc desitgem que als hospitals hi hagin capelles confessionals, o que l'església catòlica no pagui impostos com pugui ser l'Impost sobre Bens Immobles (IBI) als nostres ajuntaments. Així com tampoc es donaran ajudes o concerts dins el món educatiu o sanitari que mantinguin obertament una confessió determinada. A més de revisar els suposadament processos d'immatriculació dels darrers anys per part de determinades confessions religioses.

Per tant volem la igualtat de totes les religions davant les actuacions públiques, no es promourà cap en concret per garantir el dret de la gent a creure amb el que desitgi. Per aquestes qüestions la laïcitat és essencial.

Propostes:

- Defensarem la laïcitat com a principi de llibertat religiosa.
- Volem que la religió deixi de ser una assignatura dins l'escola pública o concertada. Aquesta ha de ser substituïda per una assignatura de valor cívics i democràtics.
- No és donaran ajudes econòmiques, ni exempcions fiscals, ni tampoc bonificacions pel desenvolupament d'activitats religioses o propietats d'aquestes, i les institucions hauran de mantenir una neutralitat permanent amb aquestes com institucions.
- Revisarem els processos d'immatriculacions realitzats els darrers anys.

9. Per un altre model econòmic

9.1 El paper del turisme

Actualment a les Illes Balears el turisme és el principal sector econòmic, amb un pes de més del 90% de la riquesa que es genera al conjunt de l'arxipèlag. Fent que la resta de sectors productius tinguin una forta dependència d'aquest sector i les que no la tenen són pràcticament residuals. Resistint estoicament front la ofensiva del capital turístic que pretén si no ho ha aconseguit ja, posar en venda tots els racons de les Illes Balears. Superant límits ecològics i socials.

L'anomenat procés de la balearització ha fet un nou gir de torca des de fa 5 o 6 anys, creant nous productes turístics, les nostres cases, els petits horts de la ruralia, les experiències diàries de la suposada idíl·lica vida a les Illes Balears.

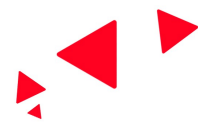
Això desnaturalitza la ruralia, abandonant activitats primàries per activitats turístiques, l'ofensiva del lloguer estival, ha disparat el preu dels lloguers fins a límits on cap jove o treballador corrent ja pot accedir a l'habitatge. Els serveis han quedat completament col·lapsats per l'augment de la capacitat de càrrega turística, però que en canvi només agreuja la pressió humana sobre la capacitat real de càrrega territorial.

És cert que generava molta riquesa, però el que dúiem dient des de fa 20 anys d'aturar el monocultiu turístic ha arribat. El "*mal holandés*" ha aparegut amb la fallida de l'únic sector econòmic amb capacitat de generar ocupació de forma massiva. Que tampoc podem oblidar, els efectes del mercat laboral del turisme, feina 6 mesos i 6 mesos sense, malvivint d'estalvis i de l'atur, provocant a més baixes cotitzacions a l'hora de jubilar-se.

La reacció ha arribat arrel de la crisi de la COVID-19, ara estem obligats a fer la transformació del nostre sector productiu, a un que segurament és pareix més al de fa 40 anys que a l'actual. Aquest canvi que dúiem defensant anys enrere s'haurà de fer més ràpid i en pitjor condicions, micro i macro econòmiques.

El canvi és obligatori i quan abans millor, les milers de treballadores i treballadors en ERTO ho necessiten i per tant la nostra societat també.

Proposta:

- Treballarem per una economia diversificada on el turisme no tingui l'actual pes.
- Aquest model productiu ha de garantir l'accés a l'habitatge (per que no s'especuli amb ella), ocupació estable durant tot l'any que permeti viure amb dignitat i s'ha de basar en els sectors productius, no acumulatius.

9.2 El paper de les activitats productives

Les activitats econòmiques productives hauran de jugar un paper fonamental en aquesta brusca transformació. Per tant cal iniciar ja el foment de les activitats industrials, agràries i d'investigació com a motor d'un nou model productiu on reduïrem el pes econòmic del turisme.

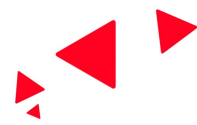
Per a que aquesta transformació sigui efectiva en un breu moment de temps, cal iniciar un procés de planificació econòmica liderada pel Govern, on s'impulsin mitjançant una banca pública pròpia de les Illes Balears, per al finançament dels sectors privats que vulguin invertir en activitats productives. A la vegada el Govern de les Illes Balears haurà de prendre mesures de creació o compra d'actius empresarials per impulsar la reconversió amb capital i gestió pública de certs sectors econòmics.

Inicialment s'hauria de comprar un percentatge d'accions d'AENA per a poder participar de la presa de decisions per controlar i limitar el flux de turistes a les Illes Balears per a la transformació econòmica. Així com la creació si fos necessari d'empreses públiques d'activitats productives.

Proposta:

- L'aposta de la diversificació econòmica ha de passar per la planificació econòmica i la seva intervenció en els sectors estratègics de la nostra economia.
- La investigació, l'agricultura i la indústria han de ser un gruix major de la nostra economia.
- Treballarem per que el Govern pugui influir dins el món turístic a través de la compra d'un percentatge de l'accionariat d'AENA, que a més repercuteixi un % dels seus ingressos a la CAIB.

- S'ha de deixar de finançar la promoció turística, dits diners han d'anar a finançar el desenvolupament d'activitats no turístiques.
- L'articulació de la reconversió productiva s'ha de fer a través d'una banca pública que no financi activitats turístiques.

9.2.1 Sector Primària

L'aposta per aquest sector passa per protegir la ruralia i prohibir activitats turístiques a aquests indrets. A més el Govern ha de crear distribuïdores públiques o fomentar la creació d'aquestes en règim de cooperatives. Per evitar que els intermediaris treguin la immensa majoria dels ingressos. Generant majors rentes per un sector fonamental pel correcte desenvolupament de qualsevol societat.

A més s'hauria de crear un banc de terres públic per fomentar el seu conreu i explotació dels terrenys que actualment siguin improductius.

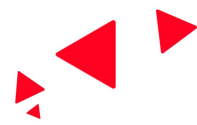
Per altre banda l'increment del valor afegit de dit sector s'ha de basar amb el conreu de les varietats pròpies de les Illes Balears com a producte diferenciat de cara al món i en l'avenç cap a la sobirania alimentària.

9.2.2 La indústria

La indústria és l'eix central de la diversificació, ja que hem d'apostar per una indústria vinculada al sector primari i a la producció de bens de proximitat. Podria ser sense cap dubte un peça fonamental inicialment com a subsidiària dels bens que necessita el sector turístic. Així com la recerca d'un nínxol de producció que ens pugui diferenciar de la resta del món.

Aquesta aposta requereix també d'una forta intervenció pública per a garantir l'èxit de la pedra angular del projecte de diversificació econòmica, ja que és la única que pot generar ocupació estable durant tot l'any.

9.2.3 La investigació, el coneixement i les tecnologies

La investigació, el coneixement així com les tecnologies més avançades podrien complementar la nostra independència del turisme, aquesta aposta hauria de centralitzar-se mitjançant l'enfortiment de la UIB.

El foment d'espais públics d'investigació arreu de les Illes Balears com a model de desenvolupament tecnològic i coneixement. Aquestes activitats podrien desenvolupar-se perfectament degut a la bona connectivitat de les Illes Balears amb Europa, i per tant no tindria el típic handicap insular que les sol caracteritzar. Així com l'extensió del teletreball respecte a fa tan sols un any.

L'aposta per el desenvolupament tecnològic, de coneixement i de la investigació suposaria un element diferenciador del nostre mercat laboral de baix valor afegit.

9.2.4 Model laboral

També tenim que apostar per un model laboral diferent, un basat en el lleure. On la reducció dels horaris laborals canviïn. Primer de tot per que l'increment de la productivitat dels i les treballadores no deixa d'incrementar-se degut als avenços tecnològics i la reducció de la correlació del temps respecte a l'espai. El món ha tornat petit.

Aquest model que hauria de tenir ocupació estable durant tot l'any i generés rentes que han de garantir una vida digna per a tothom. També s'ha de basar en el repartiment del treball entre totes i tots sense que suposi un perjudici econòmic, aquesta és necessària per combatre l'atur estructural que té el nostre arxipèlag.

A tal efecte proposem reivindicar la jornada laboral de 32 hores. Durant 4 dies o 6 hores cada dia. Això suposaria bàsicament tres coses, una que les i els treballadors tindrien temps per conciliar la seva vida, per ells mateixos, per la cultura, per la seva família o pel que desitgin. Suposaria un increment de la productivitat, ja que està demostrat que el les jornades maratonianes són menys productives. A més de repartir i generar ocupació reduint les xifres estructurals d'atur que no deixa de ser una manera per rebaixar les condicions laborals d'alguns sectors.

Una organització arrelada a la nostra realitat

10.1 La nostra llengua i cultura pròpies

La nostra realitat pròpia, ens ha premiat amb una llengua i cultura pròpies, que cal defensar, construir, desenvolupar i recuperar.

Entenem la llengua catalana com a pròpia de la nostra comunitat, que en certa manera ens fa ser com som, així com els peculiars accents i mots de cada una de les Illes. Així com la cultura que durant segles s'han conservat i desenvolupat arreu de cada illa.

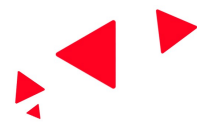
A tal efecte i davant intencions uniformitzadores per part de sectors de la societat, reivindicuem la seva defensa i promoció, així com els mecanismes per a garantir la seva continuïtat al llarg del temps, com a part inseparable de la nostra realitat.

A més a més, accions com aprofundir i reforçar les actuacions com la immersió lingüística per tal de garantir la continuïtat de la nostra llengua pròpia.

Propostes:

- Ens reafirmem en la defensa i promoció de la nostra llengua i cultura pròpies.
- Ens reafirmem en aprofundir els processos de normalització lingüística a les Illes Balears, així com la immersió lingüística.
- També reforçar que el català sigui la llengua vehicular de la nostra organització.

Relació amb el Govern de les Illes Balears

Esquerra Unida té una relació complexa amb el Govern de les Illes Balears. Formem part de la majoria que sosté l'acció de govern, però no tenim càrrecs dins de l'organigrama de les conselleries i alhora, la nostra pertinença a un grup parlamentari, on el partit àmpliament majoritari si hi és, ens limita molt respecte a partits com MÉS per Menorca, que tenen les mans molt més lliures per a pressionar a l'Executiu.

Aquesta ambivalència, molt difícil d'explicar tant als mitjans com a la nostra base social, suposa un handicap respecte de la nostra acció institucional. No obstant això, la nostra tasca al llarg de l'any 2020, especialment després dels Decrets 8 i 9, ha aconseguit millorar la nostra posició respecte del Govern, aconseguint una major capacitat d'influir, sigui en solitari o a través d'Unides Podem.

Els Acords de Bellver són el document que marca l'acció del Govern de les Illes Balears. Aquest document, en la redacció del qual no hi vam participar, és en general poc concret i una revisió a la baixa del que van suposar els Acords pel Canvi a 2015. No obstant això, malgrat aquestes mancances, són un terreny de joc acceptable per a la nostra formació i que està en disputa entre les forces més transformadores que formen part de la majoria de govern i el PSIB.

És en el desenvolupament d'aquests acords al llarg de la legislatura on hem d'incidir amb més intensitat perquè esdevinguin en polítiques veritablement transformadores. L'obsessió per part del PSIB en fer una política "business-friendly" que no incomodi als principals poders empresarials de les Illes Balears, la temptació constant d'aprovar la política del Govern amb El Pi, el perfil baix dels consellers de MÉS i Podem dins el Consell Executiu i l'aigualliment de les polítiques transformadores de l'Executiu en favor d'una pretesa "unitat política" enfront de la pandèmia són els principals obstacles en la nostra tasca.

També és obligació de la nostra organització anar més enllà dels Acords de Bellver, introduint qüestions ambientals i socials que no siguin presents al document. No ens hem de limitar només a aquelles que tinguin consens suficient per tirar endavant dins la majoria progressista, sinó que també hem d'introduir totes aquelles mesures

transformadores, formin part del programa d'Unides Podem o no, que considerem necessàries malgrat que no rebem el suport de la resta de partits d'esquerra de l'hemicicle.

Al segle XXI ja ha governat més anys l'esquerra que la dreta a les nostres Illes, malgrat això les forces progressistes segueixen sent tímides en la seva acció de govern. Quan el Partit Popular governa derrueix sense cap mena de contemplació tota l'obra de govern de les forces progressistes i realitza reformes ambicioses (i destructives per a les classes populars), en canvi els governs d'esquerra hem sigut incapaços d'actuar amb la contundència necessària quan hem tingut l'oportunitat, fins i tot s'han assumit les contradiccions de culminar projectes engegats per la dreta i als que ens havíem enfrontat prèviament. A més, massa sovint s'han tractat d'emudir les crítiques dels moviments socials propers a l'esquerra en nom de la protecció d'una fràgil majoria electoral.

Els avenços que s'han realitzat sota els governs progressistes han sigut molt importants, però han sigut inferiors als que s'haurien poder assolit amb les correlacions de força existents. En matèries com territori, fiscalitat i diversificació de territori ens trobem que governs de comunitats autònomes formalment menys progressistes que els que hem tingut a les Illes han impulsat legislació més transformadora. Ja és hora que l'acció de govern progressista a les Illes correspongui amb els discursos que es realitzen.

- Impulsar el desenvolupament dels Acords de Bellver en una línia transformadora.
- Impulsar el programa d'Unides Podem i Esquerra Unida al Parlament de les Illes Balears.

